

200706714/1.

Datum uitspraak: 18 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/6099 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 22 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de aan appellante verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht tot 15 februari 2005 ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 16 oktober 2006 heeft de minister een aanvraag van appellante om wijziging van de beperking van deze verblijfsvergunning afgewezen.

Bij besluit van 30 januari 2007 heeft de Minister van Justitie het door appellante gemaakte bezwaar tegen de afwijzing van deze aanvraag ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 augustus 2007, verzonden op 23 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), het door appellante ingestelde beroep, voor zover gericht tegen de intrekking van de verblijfsvergunning, niet-ontvankelijk verklaard en het door haar ingestelde beroep, voor zover gericht tegen de handhaving in bezwaar van de afwijzing van voormelde aanvraag, ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is uitsluitend een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de

rechtbank heeft beslist. Derhalve is geen sprake van grieven in de zin van voormeld artikel 85, tweede lid, van de Vw 2000. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

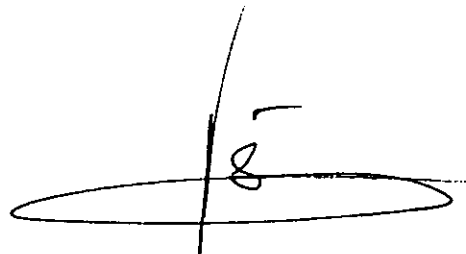
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 oktober 2007

418.

Verzonden: 18 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 07/6099
V-nummer:

Inzake: eiseres,
gemachtigde mr. S. Toekoen, advocaat te Rotterdam

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister van Justitie, voorheen de
Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. N. van Andel.

I Procesverloop

1 Eiseres, geboren op _____ bezit de Surinaamse nationaliteit. Op _____ is eiseres in Suriname in het huwelijk getreden met _____ geboren op _____ te _____. Eiseres verblijft sedert 9 februari 2005 in Nederland. Bij besluit van 4 mei 2005 is eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) verleend onder een beperking verband houdende met 'verblijf bij echtgenoot _____ en met een geldigheidsduur van 15 februari 2005 tot 15 februari 2006.

2 Op 15 september 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot wijziging van de beperking waaronder haar verblijfsvergunning is verleend in 'voortgezet verblijf'. Bij besluit van 16 oktober 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij separaat besluit van 16 oktober 2006 heeft verweerder de aan eiseres verleende verblijfsvergunning met terugwerkende kracht ingetrokken per 15 februari 2005. Eiseres heeft bij brief van 30 oktober 2006 bezwaar gemaakt tegen de afwijzing van haar aanvraag tot wijziging van de beperking waaronder haar verblijfsvergunning is verleend. Bij besluit van 30 januari 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2 Op 8 februari 2007 heeft eiseres tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 8 maart 2007 heeft eiseres gronden van beroep ingediend. Verweerder heeft op 6 juli 2007 een verweerschrift ingediend.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 18 juli 2007. Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te wijzigen, hetzij op aanvraag van de houder van de vergunning hetzij ambtshalve wegens veranderde omstandigheden.

1.2 Ingevolge artikel 3.80, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) wordt de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of tot het verlengen van de

geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning.

1.3 Ingevolge artikel 3.82, eerste lid, van het Vb 2000 zijn, indien de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, naar het oordeel van Onze Minister is ontvangen binnen een redelijke termijn nadat het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000, of als Nederlander, is geëindigd, de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 niet van toepassing en zijn de artikelen 3.86 en 3.87 van overeenkomstige toepassing. In het tweede lid, aanhef en onder b, van dit artikel is bepaald dat het eerste niet van toepassing is indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen zouden hebben geleid.

1.4 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

1.5 In artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 is neergelegd wanneer een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv. Een aanvraag wordt niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv indien het betreft de vreemdeling die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, zo volgt uit het bepaalde onder g.

1.6 Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. In het tweede lid is bepaald welke vreemdelingen, op grond van artikel 17, eerste lid, onder g, van de Vw 2000 zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste. In het vierde lid van dit artikel is bepaald dat verweerder het eerste lid buiten toepassing kan laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2 Verweerder heeft de verblijfsvergunning van eiseres met terugwerkende kracht ingetrokken per 15 februari 2005 - zijnde de ingangsdatum waarop de verblijfsvergunning was verleend - en de aanvraag van eiseres tot wijziging van de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend, afwezen. Verweerder heeft deze besluiten gehandhaafd in bezwaar. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de verblijfsvergunning op goede gronden met terugwerkende kracht is ingetrokken omdat eiseres onjuiste gegevens heeft verstrekt. Volgens verweerder is er sprake geweest van een schijnhuwelijk, want op 8 augustus 2005 heeft eiseres in het bijzijn van haar moeder ten overstaan van de politie verklaard dat zij enkel met is getrouwd om naar Nederland te kunnen komen. Gelet op het vorenstaande is eiseres nimmer in het bezit geweest van een verblijfsvergunning en is de aanvraag tot wijziging van de beperking aangemerkt als een aanvraag om eerste toelating. Verweerder heeft de aanvraag afwezen omdat eiseres niet in het bezit is van een geldige mvv en omdat zij niet voldoet aan de voorwaarden voor vrijstelling van het mvv-vereiste. Met betrekking tot hetgeen eiseres in verband met het beroep op de hardheidsclausule heeft aangevoerd, stelt verweerder dat nergens uit blijkt dat

eiseres sinds 1995 in Nederland woont. Voor zover eiseres stelt te zijn ingeburgerd, merkt verweerder op dat dit niet is geschied gedurende rechtmatig verblijf. Volgens verweerder is er gezien het vorenstaande geen sprake van inmenging in het familie- of gezinsleven van eiseres als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Ter zitting heeft verweerder desgevraagd verklaard slechts één bezwaarschrift te hebben ontvangen. Voor wat het beroep op artikel 8 van het EVRM betreft, verwijst verweerder naar hetgeen is uiteengezet in het primaire besluit.

3 Eiseres kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Eiseres voert aan dat er daadwerkelijk sprake is geweest van een huwelijk tussen haar en Vanwege echtelijke conflicten zijn zij uit elkaar gegaan. Eiseres geeft aan dat zij bij haar moeder in Den Helder is gaan wonen en dat zij inmiddels is gescheiden van Volgens eiseres is er geen sprake geweest van een schijnhuwelijk tussen haar en en heeft zij rechtsgeldig beschikt over een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot'. Gelet hierop stelt eiseres dat de aanvraag tot wijziging van de beperking niet dient te worden aangemerkt als een aanvraag om eerste toelating en dat zij van het mvv-vereiste moet worden vrijgesteld. Het is volgens eiseres vaste jurisprudentie dat de enkele omstandigheid dat de vreemdeling bij de aanvraag van een vergunning tot verblijf ten onrechte niet beschikt over een geldige mvv, op zichzelf onvoldoende grond is om de gevraagde vergunning te weigeren. Eiseres meent dat er steeds een belangenafweging dient plaats te vinden. In dit verband merkt eiseres op dat zij sinds 1995 onafgebroken haar hoofdverblijf in Nederland heeft gehad en dat zij hier te lande een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd. Voor zover het mvv-vereiste wel mag worden tegengeworpen, doet eiseres een beroep op de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000. Eiseres stelt te voldoen aan alle overige voorwaarden voor toelating. Tevens stelt eiseres dat zij nauwe banden heeft met Nederland en met in Nederland woonachtige personen en dat terugkeer naar haar land van herkomst in redelijkheid niet van haar kan worden verwacht. Nogmaals wijst eiseres op de vrienden- en kennissenkring die zij in Nederland heeft opgebouwd. Haar banden met Suriname heeft eiseres verbroken. Eiseres geeft aan dat zij in Nederland is ingeburgerd en dat zij de Nederlandse taal redelijk beheerst. Voorts betoogt eiseres dat de weigering om haar verblijf in Nederland toe te staan een ongerechtvaardigde inmenging is in haar familie- of gezinsleven met haar ouders en strijd oplevert met artikel 8 van het EVRM. Eiseres is van mening dat op verweerder een positieve verplichting rust om haar verblijf in Nederland toe te staan. Desgevraagd heeft eiseres verklaard dat zij twee bezwaarschriften heeft ingediend maar dat zij dit niet kan aantonen aan de hand van verzendbewijzen. Tevens heeft eiseres ter zitting aangegeven dat zij niet vanaf 1995 in Nederland verblijft maar sedert 2005.

4 De rechtbank overweegt ambtshalve het volgende.

4.1 De rechtbank stelt vast dat er twee primaire besluiten zijn genomen. Het ene besluit van 16 oktober 2006 ziet op de intrekking met terugwerkende kracht per 15 februari 2005 van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning. Het andere besluit van 16 oktober 2006 betreft de afwijzing van de aanvraag van eiseres tot wijziging van de beperking verbonden aan de aan haar verleende verblijfsvergunning. In het aan de rechtbank verstrekte dossier bevindt zich een bezwaarschrift van 30 oktober 2006 dat, blijkens de daarin gebezigde bewoordingen, naar het oordeel van de rechtbank louter kan worden aangemerkt als zijnde gericht tegen laatstgenoemd besluit. Zo is in de tweede alinea van het bezwaarschrift vermeld dat het bezwaar is gericht tegen het besluit van 16 oktober 2006 waarin de aanvraag tot wijziging van de beperking is afgewezen. Uit het petitum van het bezwaarschrift blijkt

eveneens dat het bezwaar is gericht op verlening van een verblijfsvergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf'. Desgevraagd heeft verweerder verklaard slechts één bezwaarschrift te hebben ontvangen. Ter zitting heeft eiseres gesteld dat twee bezwaarschriften zijn ingediend naar aanleiding van de besluiten van 16 oktober 2006.

De rechtbank overweegt dat het op de weg van eiseres ligt om aan te tonen dat bezwaar is gemaakt tegen het intrekkingbesluit. Eiseres heeft dit bewijs echter niet geleverd. Indien het bezwaarschrift tegen de intrekking van de verblijfsvergunning niet per aangetekende post is verzonden en niet is ontvangen door verweerder dan komt volgens vaste jurisprudentie het niet kunnen aantonen van verzending voor risico van de afzender. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat niet is gebleken dat bezwaar is gemaakt tegen de intrekking met terugwerkende kracht per 15 februari 2005 van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning.

Ingevolge het bepaalde in artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 7:1, eerste lid, aanhef, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) dient er bezwaar te worden gemaakt alvorens tegen een besluit beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank. Nu eiseres geen bezwaar heeft gemaakt tegen de intrekking van haar verblijfsvergunning staat hiertegen gezien het vorenstaande geen beroep open. De rechtbank verklaart het beroep van eiseres derhalve niet-ontvankelijk voor zover daarmee wordt beoogd op te komen tegen de intrekking van de verblijfsvergunning. De omstandigheid dat verweerder in het bestreden besluit een standpunt heeft ingenomen met betrekking tot de intrekking van de verblijfsvergunning kan op grond van de artikelen 8:1 en 7:1 van de Awb niet leiden tot ontvankelijkheid van het beroepschrift.

4.2 Ten aanzien van de afwijzing van de aanvraag tot wijziging van de beperking verbonden aan de aan eiseres verleende verblijfsvergunning en de handhaving daarvan in bezwaar, overweegt de rechtbank als volgt. Nu het besluit inzake de intrekking met terugwerkende kracht van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning vaststaat, heeft verweerder op goede gronden vastgesteld dat eiseres formeel nimmer in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning. Gelet op het bepaalde in artikel 3.80, tweede lid, gelezen in samenhang met artikel 3.82, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder b, van het Vb 2000 heeft verweerder de aanvraag tot wijziging van de beperking van 15 september 2006 terecht aangemerkt als een aanvraag om eerste toelating. Verweerder heeft derhalve op goede gronden het mvv-vereiste van toepassing kunnen achten bij de besluitvorming op die aanvraag.

4.3 Niet is in geschil dat eiseres niet in het bezit is van een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor zij een verblijfsvergunning heeft aangevraagd. Eiseres komt gelet op het voorgaande niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000. Niet is bestreden dat eiseres niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000.

4.4 De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder zich redelijkerwijs op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

4.4.1 Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de hardheidsclausule (TK 1999-2000, 26 732, nr. 7, p. 108-109) blijkt dat de daarin neergelegde bevoegdheid van de

minister bedoeld is als discretionair van aard en beperkt van omvang. Gevallen waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal worden tegengeworpen, zijn bij en krachtens artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door wet- en regelgever niet zijn voorzien. Voorts wordt volgens die passage een beroep op de hardheidsclausule slechts in zeer uitzonderlijke gevallen gehonoreerd.

4.4.2 De rechtbank kan verweerders standpunt volgen dat hetgeen eiseres in dit verband heeft aangevoerd niet tot de conclusie leidt dat zich een uitzonderlijk geval voordoet. Verweerder heeft relevant kunnen achten dat eiseres geen onderbouwing heeft gegeven van haar beroep op humanitaire redenen en van haar stelling dat zij is ingeburgerd. Voor zover er sprake is van inburgering heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat deze inburgering niet heeft plaatsgevonden gedurende rechtmatig verblijf en dat om deze reden geen recht kan worden ontleend aan de inburgering. Daarnaast heeft verweerder op goede gronden getwijfeld aan de stelling van eiseres dat zij al vanaf 1995 in Nederland zou verblijven. Ter zitting is van de zijde van eiseres immers verklaard dat zij pas vanaf 2005 in Nederland woont.

4.4.3 Gelet op het vorenstaande heeft verweerder in hetgeen eiseres heeft aangevoerd geen aanleiding hoeven te zien om haar op grond van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 vrij te stellen van het mvv-vereiste.

4.5 Gezien het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder de aanvraag van eiseres op goede gronden heeft afgewezen, nu eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning, en deze afwijzing heeft kunnen handhaven in bezwaar.

4.6 Voorts is de rechtbank met verweerder van oordeel dat de weigering om eiseres in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning geen strijd oplevert met artikel 8 van het EVRM. Naar het oordeel van de rechtbank is er geen sprake van inmenging in het familie- of gezinsleven van eiseres nu haar geen verblijfstitel wordt ontnomen die haar tot het uitoefenen van het familie- of gezinsleven in Nederland in staat stelt. Evenmin rust er, gelet op de door eiseres gestelde omstandigheden, op verweerder een positieve verplichting voortvloeiend uit het recht op respect voor het familie- of gezinsleven, om aan eiseres een verblijfsvergunning te verstrekken. Het vorenstaande verdraagt zich naar het oordeel van de rechtbank met artikel 8 van het EVRM omdat het tegenwerpen van het mvv-vereiste en het op basis daarvan afwijzen van de gevraagde verblijfsvergunning, niet noodzakelijkerwijs met zich brengt dat eiseres aan haar familie- of gezinsleven niet op enig moment invulling zal kunnen geven hier in Nederland.

4.7 Het beroep voor zover dit zich richt tegen de handhaving in bezwaar van de afwijzing van de aanvraag tot wijziging van de beperking van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning, is derhalve ongegrond.

4.8 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III Beslissing

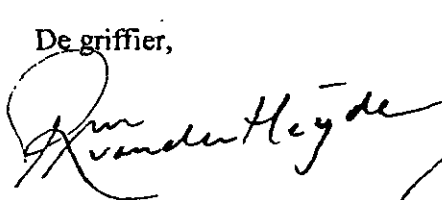
De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

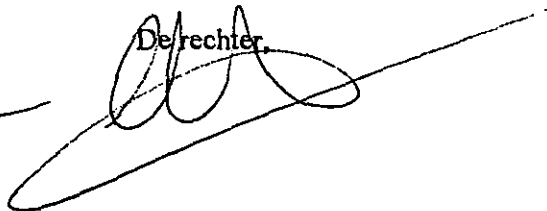
- verklaart het beroep voor zover gericht tegen de intrekking met terugwerkende kracht per 15 februari 2005 van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning, niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep voor zover gericht tegen de handhaving in bezwaar van de afwijzing van de aanvraag tot wijziging van de beperking van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning, ongegrond.

Aldus gedaan door mr. D.H. Hamburger, rechter, en door deze en R.A.M. van der Heijde, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

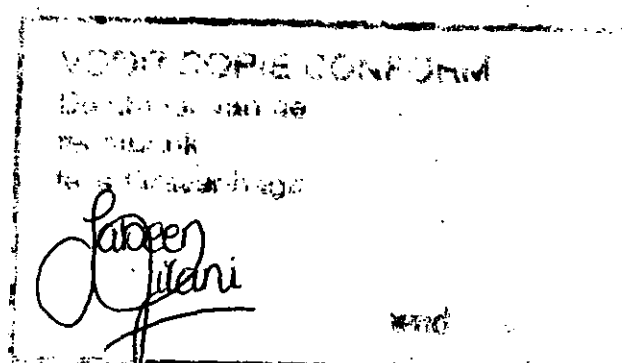

Uitgesproken in het openbaar op 22 augustus 2007.

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op: 23 AUG 2007

Mr S.Toekoen
ADVOCATENKANTOOR
Advocaat & Procureur

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 SEP 2007	
ZAAKNR.	200706714
AAN:	P.W. de Boer
BEHANDELD: DD	PAR:

Bezoekadres:
Boekweitstraat 18A
3073 DB Rotterdam
Tel. : 010-4845075
Correspondentieadres:
Postbus 5838
3008 AV Rotterdam
Fax: 010-4857595

Rotterdam, 18 september 2007

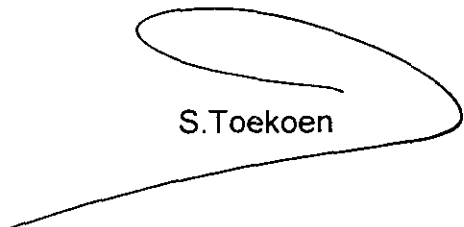
Geachte heer, vrouwe,

Inzake : Hoger Beroep van

In bovenvermelde zaak zend ik U bijgaand in tweevoud een hoger beroepschrift, met het verzoek voor het nodige te willen zorgdragen..

Vertrouwende u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, verblijf ik,

hoogachtend,

S.Toekoen

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand
te 's-Gravenhage d.d. 17-09-2007

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 SEP 2007	
ZAAKNR.	200706714
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEP

Hoogedelgestrenge college,

Door deze en derhalve tijdig stelt ondergetekende, mr. S.Toekoen, advocaat en procureur, kantoor houdende te Rotterdam aan de Boekweitstraat 18a (3073 DB) in zijn hoedanigheid van gemachtigde van belanghebbende, geboren op _____ van Surinaamse nationaliteit, wonende te _____ aan de _____ die ter dezer zake woonplaats kiest te mijnen kantore en verklaart mij hiertoe bepaaldelijk te hebben gevolmachtigd;

hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam d.d. 22 augustus 2007, verzonden op 23 augustus 2007, Reg. nr.: AWB 07/6099, waarbij het beroep voor zover gericht tegen de intrekking met terugwerkende kracht per 15 februari 2005 van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning, niet-ontvankelijk werd verklaard en het beroep voor zover gericht tegen de handhaving in bezwaar van de afwijzing van de aanvraag tot wijziging van de beperking van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning, ongegrond werd verklaard;

Een afschrift van dit beroepschrift en een afschrift van deze uitspraak worden hierbij overgelegd;

Belanghebbende kan zich niet met deze uitspraak niet verenigen, wenst hoger beroep in te stellen en voert daartoe de navolgende gronden aan:

Op 9 februari 2005 is belanghebbende Nederland binnengekomen. Op 4 mei 2005 is belanghebbende in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenoot". Die verblijfsvergunning is verleend met ingang van 15 februari 2005, geldig tot 15 februari 2006;

Op 15 september 2005 heeft belanghebbende zich gewend tot de Burgemeester van Gemeente Den Helder en aldaar onderhavige aanvraag ingediend met als doel "voortgezet verblijf". Bij beschikking van dezelfde datum is de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht per datum verlening, namelijk per 15 februari 2005 ingetrokken wegens het verstrekken van onjuiste gegevens;

Belanghebbende is van mening dat er daadwerkelijk sprake is geweest van een huwelijk tussen haar en de heer . Wegens naderhand keer op keer optredende echtelijke conflicten zijn partijen uit elkaar gegaan. Belanghebbende is bij haar moeder te Den Helder gaan wonen en is inmiddels gescheiden van de heer . Thans wenst zij een verblijfsvergunning met als doel "voortgezet verblijf";

Zij is van mening dat er nimmer sprake is geweest van een schijnhuwelijk tussen partijen en dat zij rechtsgeldig beschikte over een verblijfsvergunning regulier met de beperking "verblijf bij echtgenoot . Derhalve geldt onderhavige aanvraag niet als eerste toelating en dient zij te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste;

Zij is van mening dat de IND ten onrechte aanvoert dat onderhavige aanvraag tot wijziging van de beperking wordt aangemerkt als een eerste toelating in de zin van artikel 3.80 lid 2 Vreemdelingenwet respectievelijk dat het mvv-vereiste onverkort van toepassing is;

Het is vaste jurisprudentie dat de enkele omstandigheid dat de vreemdeling bij de aanvraag van een vergunning tot verblijf ten onrechte niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, op zichzelf onvoldoende grond is om de gevraagde vergunning tot verblijf te weigeren;

Steeds zal er een belangenafweging moeten worden voltrokken. Het is overigens wel een factor die in de belangenafweging mag meewegen. Zoals reeds door belanghebbende is aangevoerd beoogt zij verblijf in Nederland met als doel "voortgezet verblijf". Sedert 1995 heeft belanghebbende ononderbroken haar hoofdverblijf in Nederland gehad en heeft hier te lande haar vrienden en kennissenkring opgebouwd. Zij is dan ook van mening dat zij niet onderworpen is aan het mvv-vereiste;

Voorzover mocht blijken dat voor belanghebbende het vereiste van een machtiging tot voorlopig verblijf bij binnenkomst wel mocht gelden, dan stelt zij zich op het standpunt, dat in ieder geval ingevolge artikel 3.71 Vreemdelingenbesluit aan haar vrijstelling behoort te worden verleend van het vereiste van een machtiging tot voorlopig verblijf. Zij is van mening dat strikte toepassing van het mvv-vereiste in haar geval zal leiden tot onbillijkheid van overwegende aard;

Belanghebbende is van mening, dat zij onmiddellijk bij indiening van haar aanvraag heeft kunnen aantonen dat zij, afgezien van het mvv-vereiste, overigens aan alle voor toelating gestelde vereisten voldeed;

Daarenboven is belanghebbende van mening dat zij op grond van klemmende redenen van humanitaire aard eveneens in aanmerking komt voor verblijf in Nederland. Zij heeft nauwe banden met Nederland en in Nederland wonende personen en van haar kan terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet worden verlangd. In de loop der jaren heeft belanghebbende haar vrienden- en kennissenkring in Nederland opgebouwd c.q. haar banden met Suriname verbroken. Zij is ingeburgerd in de Nederlandse samenleving, beheerst de Nederlandse taal redelijk goed en wenst haar verdere leven in Nederland door te brengen;

Belanghebbende is eveneens van mening dat er sprake is van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden tussen haar en haar ouders. De weigering haar in Nederland verblijf toe te staan levert een ongerechtvaardigde inmenging zijdens de Staat der Nederlanden op in het recht op eerbiediging daarvan en is in strijd met artikel 8 EVRM. Zij is van mening dat in haar geval op de Nederlandse Staat de positieve verplichting rust om haar verblijf hier te lande toe te staan;

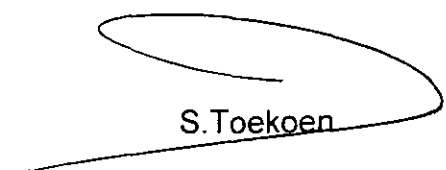
Resumerend is belanghebbende dan ook van oordeel, dat ten onrechte aan haar is geweigerd de aangevraagde vergunning tot verblijf, althans dat thans gebleken is van voldoende klemmende redenen van humanitaire aard, dat verblijf van belanghebbende op grond daarvan zou behoren te worden toegestaan;

REDENEN WAAROM, belanghebbende zich wendt tot U met het eerbiedig verzoek dit hoger beroep gegrond te verklaren en voornoemde uitspraak geheel te vernietigen en te bepalen dat:

Aan **Soenitakoemarie Bhartie RAGHOE**, alsnog vrijstelling zal worden verleend van het mvv-vereiste en een vergunning tot verblijf met als doel "voortgezet verblijf" zal worden verleend, kosten rechtens.

Rotterdam, 18 september 2007

Gemachtigde/advocaat,

S. Toekoen